

Szeretet

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA

Alapítási év: 1921 • Új sorozat: XVIII. évfolyam • 6. szám • 2007. június

Elnöki köszöntő

Elhangzott a Szövetség március végi kongresszusán Zilahon, a választásokat követően és a küldötteket elbocsájító igei üzenetként.

Gergely István testvér, mint megválasztott szövetségi elnök, az Ef 4:1-6, 11-16 igeversekkel kezdte beszédét, az alábbi szöveg ennek a szerkesztett változata.

Köszönet

Mindenekelőtt szeretném megköszönni az Úrnak a kegyelmet, hogy ezt a szolgálatot kaptam. Köszönöm a testvéreknek is a bizalmat. Elmondom őszintén, bár voltak jelzések, hogy megválasztásomra sor kerülhet, én még a mai napon is abban reménykedtem, ez nem fog megtörténni. Nem tudom miért, az Úr tudja, mégis így történt. Azt tudom, hogy a legalkalmatlanabb és legméltatlanabb szolgálója vagyok az Úrnak, aki elődeim nyomába sem léphetek. Kérlek, imádkozzatok értem. Szeretném alárendelni magamat mindenben Isten vezetésének és így szolgálni a közösséget.

Szeretném megköszönni Borzási István testvérnek azt az áldozatos és fáradságos munkát, amit az elmúlt mandátumban végzett. Sok tekintetben példát mutatott. Imádkozunk azért, hogy Isten áldja meg őt, és használja közösségünkben továbbra is. István testvér, számítok a segítségedre! Szeretném, hogyha az elnökséggel és a tanácstagokkal együtt ezután is jó munkát végeznénk.

Egység és lelki növekedés

Az Efézusi levél 4. részéből vett igékkel kezdtük a kongresszust. Az egységről szóló klasszikus fejezet ez, Larry Walker testvér is nagyon bölcsen ezt hangsúlyozta.

Engem az utóbbi időben – szövetségünk életét illetően – a növekedés gondolata foglalkoztat. Az Úr kegyelmesen hordozott minket, és nem volt apadás az elmúlt mandátumokban. De a forradalom óta nem volt olyan növekedés sem, amilyenre közösségünknek szüksége lett volna. Ezért az Efézus 4 alapján azt szeretném elmondani, amit kívánok a szövetségünknek, és amire vágyok, hogy bekövetkezzen.

Testvéreim, égető szükség van arra, hogy személyes és közösségi életünk-

ben fejlődés legyen, minőségi növekedés. Nem intézményi, szerkezeti-szervezeti átalakításra van elsősorban szükség, hanem arra, hogy lelkileg növekedjünk – minden gyülekezeti tag a maga helyén –, hogy minden küldött, minden lelkipásztor a lelkiekben előre lépjen. Abban látom ezt megvalósulni, amit Isten kijelent itt az ígében: „járjatok úgy, mint illik elhívásokatokhoz, mellyel elhívatatok”.

Elhívásunkhoz méltóan élni Pál szerint, a következő módon lehet: „Teljes alázatossággal és szelídséggel, hosszútűréssel, elsenvedvén egymást a szeretetben”. Ismert igazságok ezek. Mégis a megélésük, a teljesítésük milyen nehéz feladat! A magam életében is így tapasztalom ezt. Szomorúan figyelem sokszor gyülekezeteinket is. Az Úr kegyelméből vannak megterések, de a következő lépések megtétele, az „érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kor”-ra való eljutás olyan lassú, olyan nehézkes. Imatémám és célom, (kérlek segítsetek), hogy gyülekezeteinkben legyen ilyen értelemben változás. Felőni az elhíváshoz, Jézus Krisztust ábrázolni ki, nincsen ennél fontosabb!

(folytatás a 2. oldalon)

A kongresszus küldöttei március 31-én, délelőtt.

A zilahi imaház kívülről

Ami rajtunk áll *(folytatás a címdalról)*

A növekedést Isten adja, ez megcáfolhatatlan igazság. Ugyanakkor van néhány dolog itt az igében, ami a mi felelősségünkre mutat. Isten adott szolgálkat a gyülekezetnek (most nem sorolom a tisztségeket, vagy a szolgálatokat) a „szentek tökéletesbbitésére, a Krisztus testének építésére”. És hadd mondjam azt testvéreim, hogy ami a szövetségünkben a növekedés kérdését illeti, elsősorban mi vagyunk a felelősek, megkezdve innen, az utolsó sorig. Isten az ő kegyelméből minket adott a gyülekezetnek, és rajtunk is múlik – Isten után –, hogy mi fog történni a következő mandátumban. (Valószínű marad az alapszabályzatban, a román testvérekkel egyetértésben, hogy csak négy év után lesz választás a gyülekezeti elöljáróságokat illetően is.)

Szeretném ezt a terhet az Úr Lelke és igéje által a testvérekre is helyezni. Én érzem magamon, de kérem a testvérek segítségét. Kegyelem és kiválság ez a felelősség. Élünk ezzel a lehetőséggel és induljunk úgy tovább, hogy többet vállalunk a személyes és a közösségi életünk növekedéséért.

Testvéri egységben

A növekedés egyik elengedhetetlen feltétele, az igék alapján, az egység: „Igyekezvén megtartani a Lélek egységét, a békességnek kötelékében”. Fontos a hitnek és az Úr Jézus Krisztus megismerésének egységére eljutni. Vallom, hogy a hívő közösségében az egység olyan, mint amilyen a víz a hal számára. Élni, fejlődni, szaporodni, növekedni, testvéri egység nélkül nem lehet. Oda küld áldást az Úr, ahol együtt laknak az atyafiak. De ez nem születik meg csak úgy magától. Ezen kell munkálkodnunk, erre kell törekednünk, azért fogalmaz így Pál apostol, hogy „igyekeztetek!”. És nem azért vagyunk vagy leszünk egyek, mert bizonyos kérdésekben esetleg közös nevezőre jutunk, ez csak eredménye lesz annak, amit itt Isten bennünk munkál. Mi azért vagyunk egyek, mert Krisztushoz tartozunk. Azért működhet egységben erdélyi baptista közösségünk, mert egy a test. Ha ez valóban így van, akkor van reménység a növekedésre.

Kínálkozik a széthúzás

Azt is szeretném elmondani, hogy szövetségünk életében nem volt még ilyen kínáló lehetőség a széthúzásra, mint most. Ebben az új szerkezeti felépítésben, amit vállaltunk, ami mellett döntöttünk, meg van a veszélye annak, hogy mindegyik missziókerület a maga életét a maga módján élje – akár elhatárolódva másoktól. Az Úr őrizzen minket ettől! Úgy érzem, hogy az Úr használni akar engem abban, hogy ez ne történjen meg. És ami tőlem telik, mindent meg fogok tenni ennek érdekében. Mi egy test vagyunk! A szerkezeti és adminisztratív dolgokat változtathatjuk – időnként a körülmények követelik a módosításokat –, de mi egy test vagyunk és nem járhatunk külön úton. Mi nem szakadhatunk több testté, ha krisztusiak vagyunk. Kérek minden jelenlevőt, igyekezzünk a Lélek egységére a békesség kötelékében. Véleménykülönbségek voltak és lesznek. Hála az Úrnak, még mindig sikerült közös nevezőre jutni. Továbbra is kell igyekeznünk, hogy minden nagyobb vagy kisebb, lelki és missziói kérdésben, ezután is egység legyen közöttünk. Mert az Úr csak akkor küld áldást népének.

Az igazságot kövessük szeretetben

Még hadd említsek egy dolgot az igéből, ami kapcsolódik az egység és a növekedés gondolatához: „Hanem az igazságot követvén szeretetben, mindenestől fogva növekedjünk abban, aki a fej, a Krisztusban”. Egy igei alapelv az egységre: az igazság követése szeretetben. Természetesen itt nem arról van szó, hogy bármi áron legyünk egyek és ne mondjunk véleményt csak azért, hogy ne legyen véleményeltérés. Nem erről van szó a felolvasott Igében, nem ilyen az igazi egység. Pál arra kér minket, hogy az igazságot szeretetben kövessük. A mi egységünket

az igazság és a szeretet kösse össze. Ez a krisztusi egység alapja – ilyenre vágyunk.

Hadd mondjam még el, természet szerint nem vagyunk egyformák. Vannak – hála az Úrnak – olyan testvérek közöttünk, akik nagyon szeretik az igazságot, ragaszkodnak hozzá, számukra fontos az igazság kérdése – a legfontosabb. Milyen jó, hogy vannak ilyen testvérek! Az Úr áldja meg őket! Jó ragaszkodni az igazsághoz, mert Krisztus az igazság, és mi Őt valljuk és Őt hirdetjük. Tehát jó, hogy vannak ilyen testvérek, csak az ilyeneknek azt szeretném mondani: ne feledjétek el, hogy amit tesztek szeretetben tegyétek: az igazságot szeretetben. Sokszor nem lesz ez könnyű, de az Úr ezt kéri tőletek.

Aztán vannak olyan testvérek is közöttünk, akiknek az Úr nagy szívet adott, amelybe sok minden és sok mindenki belefér. Ők azt hangoztatják: „Szeressük egymást testvérek, mert ez a legtöbb és a legjobb amit adhatunk”. Hála az Úrnak, hogy vannak ilyen nagy szívű testvérek a mi közösségeinkben. Az Úr áldjon meg titeket, szeressetek! De úgy, ahogy az Úr igéje tanít: „A szeretet együtt örül az igazsággal”. És: az Igazság lelkének első gyümölcse (ha lehet így fogalmazni) a szeretet.

Befejező jókívánság

Elkezdünk egy új mandátumot, amit az Úr adott nekünk. Hogy ki fogja befejezni azt nem tudjuk. Kongresszusunk jeligeje figyelmeztetés: „Készülj Istened elé”. Szeretném ha az elkövetkezendő időben célunk lenne a lelki és közösségi növekedés, a szeretetben való egység, és az igazságban való járás. Legyen az Úr szerinti az életünk, hogy Isten megáldhasson minket. Személy szerint ilyen irányban szeretnék tevékenykedni, kérek, segítsetek ebben. Az elnökség, a szövetség tanácsa számít minden testvérnek, lelkipásztornak, minden eljárónak a segítségére. Adjon az Úr az ő kegyelméből mindenekben jó előmenetelt, szívemből kívánom!

GERGELY ISTVÁN, szövetségi elnök

Sorsfordulók és sorsfordítók ESZTER KÖNYVÉBEN

ESZTER KÖNYVE sok tekintetben egyedi: (1) az író egyszer sem említi Isten nevét, (2) az Úr népét következetesen csak „zsidók”-nak nevezi, soha sem Izráelnek, (3) beszámol arról, hogyan leplezték le a zsidók az

Ahasvérus/Xerxes király idején ellenük kitervelt összeesküvést, és (4) informálja az olvasót a purim ünnep eredetéről, amelyről sehol máshol nem olvasunk a Bibliában. **Ha figyelünk a következő témákra akkor észrevevesszük: nem is sorstalanságról, hanem inkább sorsfordulókról és sorsfordítókról van itt szó.**

ELŐSZÖR is próbáljuk megfigyelni, miként nyilvánul meg Isten bölcs kormányzása és gondviselése. Bár Isten neve sehol sem szerepel Eszter könyvében, az Úr ebben a könyvben nem „aláírást” hanem „ujjlenyomatot” hagyott hátra, amit elsősorban az események gondviselészerű alakulásából vehetünk észre. Nézzük meg például Hámán személyét, aki nem csak dicsőségshajhászó (Eszter 3:5) és öntelt (6:6), hanem megrögzötten hisz a végzetben. Teljesen sansz-függő. Ez abban nyilvánul meg, hogy miután kitervelte a zsidó nép kiirtását, naponkénti kockadobáshoz folyamodott, hogy végre találjon egy szerencsés napot tervének kivitelezéséhez (3:7). Ilyen „véletlen” sorsvetést, vagy fátumszerű kockadobást jelent Hámánnak a Púr-vetés. Az események fordulását követve azonban rájövünk, hogy Hámán egy sokkal nagyobb erőnek van alávetve mintsem a véletlennek tűnő sorsvetésnek. Miért? Mert bár „az ember kebelében vetnek sorsot; de az Úrtól van annak minden ítélete” (Péld. 16:33). Így aztán Eszter könyvében semmi sem történik véletlenül: Vásti királyné elűzése, Eszter „csillag” kiválasztása (ez nevének perzsa jelentése), Ahasvérus álmatlansága, a király ellen tervezett orgyilkosság leleplezésének időben való meg nem jutalmazása mind-mind egy láthatatlan, de jelenvaló kéz irányítása által történik.

Így van ez ma is. A hitetlen emberek még mindig fátum szerint szemlélik a világot. Mivel ők egy merev sorsban és személytelen végzetben hisznek, horoszkóppal foglalkoznak és az által tudakolják a rájuk vonatkozó napi jó- vagy bal szerencsét. Az Úr népe azonban nem csak azt tudja, hogy sorsának sötétlő árnya közt Isten szent arca rejtezik (Ef 1,11), hanem azt is, hogy „akik Istent szeretik, azoknak minden javokra van” (Rm 8:28).

MÁSODSZOR, vegyük figyelembe az isteni szuverenitás és az emberi

felelősség kiegyensúlyozott hangsúlyozását. Egyrészt ott van Eszter felelőssége a választásra nézve: cselekedjen-e valamit népéért, vagy ne cselekedjen, álljon-e a király elé hivatlanul vagy sem – ez mind az ő döntésétől függ. Márdokeus szerint talán épp a jelenlegi válság megoldásáért jutott Eszter királyságra (Eszter 4:14). Másrészt azonban Márdokeus megvan győződve, hogy ha Eszter nem él királynéi pozíciójával, hanem hallgat és nem tölti be az ő emberi mivoltából fakadó felelősségét népe érdekében, akkor Isten továbbra is szuverén király marad, és majd máshonnan fog biztos szabadulást szerezni népe számára. Igaz, hogy jelenleg egy más fajta szabadulási formát még Márdokeus sem tud elképzelni. Ő most csak Eszterben látja a megoldást. Ezért biztatja őt szorgosan a királynál való közbenjárásra, miközben határozottan hisz Isten biztos gondviselésében Eszter döntésétől függetlenül. De Eszter életmentő küldetesként vállalja magára a felelősséget, és így indul a király elé – hivatlanul.

A tanulság ebből számunkra az, hogy – Eszternek saját életét kockára tevő példájához hasonlóan – nekünk is meg kell tennünk minden tőlünk telhetőt mások megmentése érdekében. Továbbá emlékeznünk kell Márdokeusnak Istenbe vetett hitére, mert akár-hogyan is tölti be az egyes ember az ő felelősségét, végső soron Isten terve a kiválasztott nép megváltása érdekében nem fog csorbát szenvedni. Tehát cselekedj és evangélizálj úgy, mintha a dolgok tőled is függnének (mert függnek!), de higgy és imádkozz úgy, mintha minden csak Istentől függne – mert mind az ember felelőssége, mind Isten szuverenitása egyformán bibliai igazság (Csel 18:10; Róm 10:13-17)!

A HARMADIK szembevetendő téma Eszter könyvében az emberi sorsok életbevágó megváltozása. Lehetetlen

észre nem venni, hogy miközben Vásti királynét elűzik, addig egy jelentéktelen, fogoly, árva, és zsidó leányból nem csak az akkori világhatalom által szervezett szépségversenyen a “Perzsa Birodalom Szépe” lesz, hanem egy olyan királyné is, akinek férje az Indus folyótól (Pakisztán, Ázsia) a Felső Nílusig (Szudán, Afrika) összesen 127 tartományon uralkodott! Aztán egy további sorsfordulást látunk Hámán esetében is. A fent említett „véletlenszerű” események céltudatosan juttatják majd őt a Márdokeusnak készített akasztófára. Így az ő zsidóellenes és vérittas célja nem csak meghiúsul, hanem a saját fejére száll vissza (Eszter 7:9; 8:11)! Ezzel ellentétben Márdokeus a porból jut majd a perzsa birodalom miniszterelnöki bársonyszékébe. Ugyanakkor az elnyomott és halálra ítélt ószövetségi zsidó áldozatok olyan győztesekké válnak, akik Isten gondviselése folytán hatalmasan felülkerekednek minden ellenségükön. És Hámánnak a szerencsés nap keresésére gyakorolt Púr (sors) vetése helyett a zsidók ünnepelnek majd vigasságos Púrimot (9:26).

Mi újszövetségi hívők is megtapasztaltuk ezt a sorsfordulást: a Sátán által nekünk szánt – és megérdemelt – sorsunk csodálatos fordulatot kapott: a senkiből lettünk valakik (1Kor 1:27-28), siralmas kárhozat helyett áldott ünneplés a részünk (Zsolt 30:12-13; 1Kor 5:8), és a halálra ítélt áldozatokból felettebb diadalmaskodó királyokká és papokká váltunk (Róm 8,36-37; Jel 1:6). Mert tetszett az Istennek, hogy a magukat felmagasztalókat megalázza, és a magukat megalázókat felmagasztalja (Fil 2:5-11; 1Pt 5:5).

NEGYEDJÉRE szóljunk még Eszter királynő karakteréről. Ő testesíti meg e könyvben azt a tisztaságot, ártatlanságot, és áldozatkészséget, amivel ő mind Jézus Krisztusra mutat. Eszter kész letenni életét Isten népének megszabadítása érdekében: “ha azután elveszek, hát elveszek” (Eszter 4:16). Az ő önfeláldozása tehát előrevetíti számunkra a Messiás áldozatát, aki évszázadokkal később az ő halála révén szabadított meg minket mind a megérdemelt haláltól, mind a Sátán hatalmából. Hiszed-e ezt?

BORZÁSI PÁL *lp., Kraszna*

Lelkipásztor-avatás Besztercén

Csodálatos, igazi tavaszias napra virradt április 22-én megyénk magyarsága: sütött a nap, de mégsem volt kánikula, mert enyhe szellő tette kellemessé a hőmérsékletet. Mégis sokan közülük nem tudták, hogy szórványban élő hívő népünk lelkipásztorainak száma gyarapodni fog eggyel ezen a napon: Kelemen S. Sándor, a besztercei gyülekezet és körzet (Cegőtelke, Újós) meghívott lelkipásztort hivatalosan is felavatják.

Sándor testvért még tavaly meghívtuk, hogy pásztorolja gyülekezeiteinket, amit ő elfogadva, ide is költözött, és oroszánrészt vállalt az itteni munkában: rendszeresen látogatta a körzet gyülekezeteit, ifjúsági alkalmakat tartott, hétköznapi családi biblia-köröket indított, bátorította a betegeket, sőt, ha meghívták, más felekezetű gyülekezetekbe is kész volt elmenni Isten igéjét szólni. Úgy tekintettünk hát rá, mint gyülekezetünk rendes (nem csak meghívott) lelki vezetőjére, mégis örömmel vártuk április 4. vasárnapját.

A program értelmében a délelőtti alkalom 10 órakor kezdődött, de már jóval ez előtt kezdtek érkezni bihari, marosi, beszterce-naszódi rendszámú autók. Volt, aki motoron érkezett, más vonaton, hogy aztán valamelyik autó csomagtartójától remélje hazautazását. Eljött a vásárhelyi énekkar, a cegőtelki fúvós, Kelemen Sándor néhány váradi barátja, szülei, a besztercei román gyülekezetek képviselve voltak, és nem utolsósorban a helyi RMDSZ, hiszen megtisztelt jelenlétével Szilágyi János prefektus és Illyés István tanácsos.

A kezdőének után Kelemen Szabolcs és Szűcs Ottó (lelkipásztorunk hajdani teológiai „sorstársai”) az Ef 5:2 valamint az 5Móz 32:2-4 alapján buzdították imára az egybegyűlteket. Ezt követte Bálint Pál kolozsvári lelkipásztor igehirdetése, amihez alapul Józsué könyvének 14. fejezete szolgált. Izráel népének 40 évi pusztai vándorlása után a 12 kéből csak ketten voltak bátrak elhinni, hogy Isten nekik adja az ígért földjét. Kálebről és Józsuéről van szó. Kaleb „tökéletesen követte az Urat”. Bátor, jellemes ember volt, akit sem környezete, sem hangulata nem befolyásolt, hanem Isten

Kelemen S. Sándor (középen) és az avatóbizottság (balról-jobbra): Bálint Pál, Borzási István, ifj. Szabó Mihály és Tóth Attila lelkipásztorok.

vezetett. Ilyen emberekre van ma is szükség – hangzott el az igehirdetésben –, akik nem részrehajlók és nem hódolnak be a tömeg tetszésének. Kánaánban valóban sok volt az ellenség, de Kaleb egészséges önbizalommal rendelkezett, ami Istenbe vetett hitére épült. Ezért mondta: „ha velem lesz az Úr, le fogom győzni őket, amint megmondotta az Úr” és „azért lőn Hebron a kenizeus Kalebé örökségül mind e mai napig, amiért hogy tökéletesen követte az Urat, Izráelnek Istenét”.

A prédikáció után Kelemen S. Sándor röviden ismertette életét, bizonyosságot tett megtéréséről és arról, hogy miként értette meg: Isten őt Besztercén szeretné látni. Az avatóbizottság tagjai – Bálint Pál (Kolozsvár), Borzási István (Marosvásárhely), Szabó Mihály (Diószeg, a besztercei gyülekezet volt lelkipásztora), Tóth Attila (Régen) – egy-egy hitvallással kapcsolatos kérdést intéztek hozzá, majd, kezüket a térdelő Kelemen Sándor fejére téve, imádkoztak érte.

Ezt követően, a vásárhelyi és a helyi énekkar illetve a cegőtelki fúvózenekar szolgálatait között köszöntések hangzottak el Szilágyi János prefektus

az RMDSZ nevében, illetve gyülekezetvezetők, lelkipásztorok a helyi és körzeti, valamint a besztercei román gyülekezetek nevében. A köszöntések az ebéd utáni, 15 órakor kezdődő összejövetelbe is átnyúltak, és gyülekezetünk friss pásztorának igehirdetése után (1Sám 12:22-24) kaptak helyet. Ezen a ponton ifj. Szabó Mihály testvérünk köszöntését említeném meg, aki elérzékenyülve emlékezett meg arról, hogy néhány hónap híján húsz éve annak, hogy ő is itt Besztercén kezdte el lelkipásztori szolgálatát. Az 1Pt 2:5-6 alapján a gyülekezethez intézte szavait, figyelmeztetve, hogy lelki házzá kell felépülnie, de közben az építési munkát vezetőjének, a lelkipásztornak kell engedelmeskednie. További köszöntések után (Győrfi Tóbiás, Kelemen Szabolcs, Szűcs Ottó, váradi fiatalok, dr. Illyés István tanácsos, Bondor János vásárhelyi gondnok testvér és mások) Borzási István igehirdetését hallgathatták meg az egybegyűlteket.

Hálások vagyunk Istennek lelkipásztorunkért és a felemelő hangulatú együttlétért.

SZILÁGYI SZABOLCS, Beszterce

Vasárnapi iskolai tanítókkal Angliában

Isten kegyelméből
április 13-tól 20-ig
mihályfalvi testvérnőkkel
a Coney Hill Baptista
gyülekezet meghívására
egy csodálatos hetet
tölthettünk Londonban.

A mihályfalvi testvérnők angliai útjuk során eljutottak a tengerpartra is. A fotón (balról-jobbra): Gergely Piroska, Barta Edit, Gergely Andrea, Szilágyi Ildikó, Kelemen Márta és Vasvári Eta.

Angliai látogatásunk egy hosszabb kapcsolat eredménye. Még 2001-ben egy kisebb csoport a Coney Hill baptista gyülekezetből – többnyire barátaink – eljöttek és meglátogatták gyülekezetünket Mihályfalván. Kíváncsiak voltak, hogy hol lakunk, mit csinálunk, hogyan élünk amióta Londonból hazaköltöztünk. A jó Isten megáldotta ittlétüket, az együtt töltött időt és annyira jól érezték magukat, hogy azóta minden évben visszajönnek, egyre nagyobb csoporttal (ha Isten megsegít és élünk, akkor augusztusban 30 fős csoportot várunk).

Nagyon jó kapcsolat alakult ki a két gyülekezet között. Testvéreink sokat segítenek nekünk amikor itt vannak, a gyermekmunkában, az építkezésben, a szegény családok támogatásában. Ami a legfontosabb, mind nekünk, mind nekik ez a kapcsolattartás a lelki életben segít nagyon sokat. Több fiatal, azok közül, akik eljöttek megtértek, vagy megújultak nálunk. Nagyon jó látni, hogy odaszánták életüket és misszió

munkásokká lettek. Különösen kiemelnék itt két fiatal fiút Carwint és Johnit, akik Haitin kórházat építenek úgy, hogy ők keresik a támogatókat, és azért mindent megtesznek, az életüket odaszánták a miszsióra.

(Minderről többet is meg lehet tudni a következő honlapon: www.haitihospitalappeal.org).

Visszatérve a mi történetünkhöz, az elmúlt év novemberében egy tanári csoport látogatott el hozzánk azzal a céllal, hogy segítsenek nekünk egy óvodát beindítani és működtetni. Miután hazamentek az az ötletük támadt, hogy ha mi ott láthatnánk azt, ahogy ők foglalkoznak a gyerekekkel, ahogy tanítják őket, az még többet segítene rajtunk. Meghívásukra hatan mehettünk el, többnyire vasárnapi iskolai tanítók, és volt mit lássunk és tanuljunk.

A délelőttöket mindig az óvodában (ami az ottani gyülekezeté) töltöttük a gyerekek és tanítók között,

valamint két másik iskolába is elvittek bennünket (azok már állami iskolák és ott nagyobb gyerekeket tanítanak).

Meglepett bennünket az a rend és fegyelem, amit ott láttunk, főleg a gyerekek viselkedése, ahogyan egymást és a tanítókat tisztelik már 4-5 évesen. Az még jobban meglepett, ahogy a tanítók bánnak velük, ahogy tiszteletben tartják őket, az a türelem, ahogy meghallgatják, ahogy minden egyes lépésükért megdicsérik őket. Olyat nem láttunk egész héten, sem nem hallottunk, hogy ott valami nem szép, nem sikerült, vagy az egyik gyerek nincs olyan ügyes, mint a másik. Aztán, egyszerűen nem találunk szavakat módszereik leírására.

Különös kegyelemnek tartjuk, hogy megadatott nekünk ez a látogatás. Azért imádkozunk, hogy a látottakat a tanítóink alkalmazni tudják a vasárnapi iskolákban, a baba-mama körön, vagy ahol még Isten lehetőséget ad a gyerekekkel foglalkozni.

A vasárnapot a gyülekezetben töltöttük, ahol ismét nagyon sok áldásban volt részünk. A hét folyamán két házi közösségben is részt vehettünk, ahol bizonyoságot tehettünk arról, hogy kik vagyunk, mikor tértünk meg, Isten hogyan vezet és munkálkodik bennünk. Bár csak itthon is adna Isten ilyen alkalmakat, amikor őszintén tudnánk egymás előtt beszélni problémáinkról, örömeinkről és arról, hogy milyen csodálatos Istenünk van, aki napról napra vezet, és áldásokkal halmoz el.

Annak is örülünk, hogy akik elmentünk, jobban megismertük egymást, összeforrt a szívünk és azóta mintha szeretni is jobban tudnánk egymást.

Vendéglátóink elvittek bennünket Londonba várost nézni. Áthajóztunk Greenwichbe, majd utolsó nap levittek minket a tengerpartra, este pedig, egy jótékonyági estére, amit a Haiti kórház megsegítésére szerveztek. Tehát a sok tanulás közt kikapcsolódni is volt időnk.

Jó volt Isten csodálatos világába kicsit jobban bele látni, jó volt mind testileg, mind lelkileg megújulni. Hálások vagyunk először Istennek, és mind azoknak, akik lehetővé tették nekünk ezt az utat.

GERGELY ISTVÁNNÉ PIROSKA

London, a Buckingham-palotánál.

Országos ifjúsági

A zilahi országos ifjúsági konferenciáról kollégánkat Gönczi Gézát, a Mustármag főszerkesztőjét kérdeztük, hogy minél frissebben és megfelelő részletességgel tájékoztassuk a Szeretet olvasóit a május 4-6-i találkozó eseményeiről.

■ *Mi volt a konferencia fő témája?*

– **Gönczi Géza:** A konferencia témája Dániel lelki higiéniájára épült, a jelmondat pedig így szólt: „Sztárok Babilonban”. Központi igevervből kettőt is választottak: a Dániel 12:3 és a Filippi 2:15. Természetesen a plakát is ezt az két igeverset illetve a jelmondatot igyekezett megjeleníteni.

■ *Mikor és mivel kezdődött a konferencia?*

– A konferencia péntek délután kezdődött dicsőítéssel és ezt követően Pardi Félix előadásával, amelynek az „Ifjak kellenek” címet adta az előadó. A lelki tisztaság melletti érveket igyekezett felsorolni, központi érvként említve Isten, a Szentháromság személyét, aki motivál bennünket keresztyéneket a tiszta életre. Ha ez nem lenne elég – mondta Félix, akkor buzdíthatnak minket a tisztaságra hittársaink, de akár hitetlen környezetünk is. A programban még szerepelt egy társas előadás a váradi fiatalok részéről, mivel azonban késve érkeztek, erre csak szombaton került sor.

■ *Fajsúlyos lehetett a szombat délelőtt, mi történt ekkor?*

– Szombat délelőtt egyórányi dicsőítés után a váradiak pótolták be elmaradt előadásukat a foltmanókról, óriási sikerrel. Ezt követően fórumbeszélgetésre került sor, amelyet Veress Efraim vezetett Gere Szabolcs, ifj. Budai Lajos, Szabó László, Bántó

Zoltán és János Levente részvételével. Ebben a mai sztárlét buktatóira próbáltak fényt deríteni, összevetve a keresztyén „csillagok” ragyogásával. A fórumbeszélgetés után következett a díszmeghívott – mondhatni: sztárvendég – Balczó András ötszörös öttusa világ bajnok és kétszeres olimpiai bajnok előadása hitéről, életútjáról, amelyről nem idegen a sztárság, de a ragyogás sem. Az őszinte hangvételű előadásban Balczó mesélt az életét meghatározó döntésekről, a boldogság utáni vágyáról és arról, hogy ennek végén, amikor már kimerült a keresésben, hogyan talált rá Isten békessége. Ima meghallgatásokról és kompromisszumok nélküli hitről beszélt az előadó, ennek alátámasztására életéből hozott rengeteg példát.

■ *A szervezők engedékenyek lehettek, szombat délutánra szabad városnézést iktattak be.*

– Valóban. A hosszúra nyúlt ebéd utáni szünet valószínűleg abból a megfontolásból fakadt, hogy este megnyúlik a program, és akkor legalább délben legyen egy pár szabad óra. Így ebéd után egészen 4 óráig szabadok voltunk. Négytől következtek a szemináriumok, amelyeket három helyen szerveztek meg három különböző témában. A legnépszerűbb szeminárium ismét Balczó Andrásé volt, aki mondhatni ott folytatta, ahol délelőtt abbahagyta – ugyanazzal a laza, de határozott stílussal. A másik két szemináriumot Dániel Zalán,

illetve a házigazda lelkész-házaspár, ifj. Budai Lajos és Evódia tartotta.

■ *A szombat este valamiféle csúcspont a konferencián: mit adott az igehirdetés és a koncert?*

– Szombat este nyolcra harangozták be a Joy Gospel együttes szolgálatát, akik délután 5 körül meg is érkeztek. A kiváló technika felszerelése azonban három óránál is több időt vett igénybe, ezért csak fél kilenc körül kezdődött el a „koncert”. Háromnegyed órai éneklés után Veress Efraim evangelizált a Dániel könyvéből a „falra írás” történet alapján. Isten kezéről beszélt, amely sokszor megállít minket, amikor megjelenik az életünkben. Saját életéből hozott illusztrációkat, hogyan állította meg egy-egy útján őt Isten. Döntésre hívta azokat, akik látják Isten kezét az életükben, és készek megállni a figyelemzés előtt, mielőtt ítéletre kerülne sor, akárcsak Belsaccár életében. Az evangelizáció után a Joy Gospel folytatta az éneklést, amelynek keretében kívánt énekek is elhangzottak, miközben falra is vetítettek néhány jókívánságot, amelyet a fiatalok kívántak egymásnak. Ezek közt szép számmal voltak az internetes közvetítést követők jókívánságai és örömeinek kifejezése.

■ *A vasárnap délelőtt kínált-e csemegét a kis- és nagy ifjúságok szolgálataiból? Mi volt a záróigehirdetés üzenete?*

– A vasárnap délelőtti dicsőítés után következtek

találkozó Zilahon

a bizonyágtételek, sok fiatal számolt be arról, hogy cselekedett Isten az életükben. Megtérésekről, gyógyulásról hallhattunk. Sajnos a bizonyágtételek sorát időhiány miatt meg kellett szakítani. Negyed tizenkettő körül kezdődött Veress Efraim záró előadása „Tégy próbát tíz napig” címmel. A fiatalokat, Dániel próbatételéhez hasonlóan döntésre hívta Efraim. „Hozz döntést, hogy tíz napig lemondasz arról, ami neked most olyan kedves, ami megkötöz. És utána mondd Istennek: „Uram, mostmár a Te sorod, hogy bizonyíts mellettem!” Meglátod, hogy Isten valóban bizonyítani fog.”

■ Egy országos ifikonfi az erdélyi baptista fiatalok szép ünnepe. Milyennek találtad

ezt a mostani zilahi konferenciát?

– Engem a szervezésben tapasztalt egyetértés lepett meg, aminek valószínűleg jó előkészítése volt, hogy szervezetten és szinte folyamatosan hordozták Isten előtt a fiatalok a konferencia szervezését. Ugyanakkor a fiatalok türelmére is szükség volt a szombat esti késésnél. A dicsőítés hangulata és az összetartozás érzése talán a legnagyobb pozitívum, ami bennem megfogalmazódott. És természetesen a találkozás. Akár a Nagy Találkozások. Aminek még nagyon örültem, az hogy szép számmal voltak fiatal házaspárok is, akikkel jómagam is sorstárs vagyok.

■ Dicséretes a zilahi gyülekezet és a fiatalok áldozat-

vállalása, ha vannak erről adatok, vagy nevek, főszervezők, visszajelzések az ellátásról?

– A visszajelzésekről nincs sok információ, ugyanis én magam nem voltam benne a szervezésben. A részt vevők száma 1000 körül volt, névlegesen pedig Szöllősi Attilát emelném ki, aki rengeteget dolgozott, összefogta a szervezést, koordinálta a csapatokat, de természetesen a gyülekezet lelkipásztora, családja, valamint több fiatal és a konyhai személyzet is rengeteget tett a sikeres konferenciáért.

Kérdezett: SZILÁGYI LÁSZLÓ

* Köszönjük a zilahi ifjúság honlapja www.zifi.extra.hu szerkesztőjének a fotókat.

BEMERÍTÉS

Arad-belvárosi gyülekezet

Együtt örülhettünk az örülőkkel április 29-én, amikor bemerítési ünnepély volt az Arad-belvárosi magyar baptista gyülekezetben. Ez alkalommal nyolc fiatal tehetett tanúbizonytságot hitéről, elsősorban a mennyei tanúk, majd az egész ünneplő gyülekezet előtt. Igét hirdetett ifj. Budai Lajos lelkipásztor testvér a Róm 6,1-8-ból kiindulva. Az alámerítést a helyi lelkipásztor, dr. Vass

Gergely végezte. Ugyancsak igei szolgálatot végzett Dr. Giorgiov Adrián és Nagy Mihály lelkipásztor testvér. Hálásak vagyunk Istennek, hogy megáldotta a gyülekezetünket új tagokkal és adott újra egy alkalmat, amikor örülhettünk több tékozló hazatérése felett.

Szűcs Zsolt, Arad I.

A fényképen látható személyek (balról jobbra): ifj. Budai Lajos Ip., Nagy Mihály Ip., Szűcs Frigyes, Szűcs Norbert, Vincze József, Kúrti Tamás, Kúrti Roland, Harcsa Heni, Kúrti Bernadett, Kiss Kriszta, Dr. Giorgiov Adrián Ip., dr. Vass Gergely Ip.

Születésnap i köszöntő

Családjainkban, gyülekezeteinkben nem ritka esemény manapság a köszöntés. Születésnapok, házassági évfordulók, diploma átvételek és egyebek azt sugallják nekünk, hogy ilyen alkalmakkor egy-egy virág-szállal kedveskedjünk szeretteink felé. A Zsoltáríró meggyőződéssel jelenti ki, hogy életünk évei hetven, legfeljebb nyolcvan év. Ez is köszönet érdemel és hálára kötelez. Hát még ha valaki Istenünk kegyelméből 100. életévében jár, s ha a jó Atya megadja részére, mire e sorok elhagyják a nyomdát, – 2007. június 2-án – be is tölti azt.

Dr. Bíró László baptista nyugalmazott lelkipásztor testvért köszöntjük nagyon sok szeretettel **100. születésnapja** alkalmából, aki az amerikai Egyesült Államok Palm Bay városában él.

Ki is Dr. Bíró László testvér?

1907-ben született Nagyváradon a népes baptista Bíró család első gyermekeként. Középiskolai tanulmányai után Amerikába megy, s az 1930-as évek elején a lousvillei baptista Teológián megszerzi a „teológiai doktor” címet. Tanulmányai befejezése után hazajön, s 1938-ban megbízzák a nagyvárad

gyülekezet lelkipásztori szolgálatával és a nagyvárad i Hitközség vezetésével. Bíró testvér, mint a gyülekezet lelkipásztora, 1939-ben részt vett az amerikai Egyesült Államokban megtartott Baptista Világkongresszuson, s onnan a második világháború kitörése miatt már nem tért vissza Európába.

Rövid nagyvárad i lelkipásztori szolgálatának legfontosabb jellemzője, hogy új utat nyitott a lelki élet egyenlenségeinek kiküszöbölésére. Lelkipásztori szolgálatán kívül tevékenyen dolgozott 1938-tól, két éven át a Nagyváradon megjelenő **SZERETET** lap, mely a baptista Szövetség első nyomdaterméke volt, (1921-ben jelent meg), felelős szerkesztői minőségében is. Munkásságára jellemző egyik írásából a következő idézet: „*Túl nagy a feladat? Tagadhatatlan, hogy nagy. Ha azonban mindenki hozzá lát a munkához és elvégzi feladatát, akkor nem lesz terhes a munka elvégzése.... Jöjjetek testvéreim, ujjtsuk meg a testvéri, szent frigyet. Építsük meg közösségünk bástya falait és közös erővel, ujjongó lelkesedéssel szolgáljuk közös Megváltónkért az Úr országa ügyét.*” (Szeretet - 1938 szept. 15)

Dr. Bíró László fiatalkori fotója

Ilyen lelkesedéssel, a testvéri szeretet legmélyebb érzéseivel nyújtjuk át Dr. Bíró László testvérnek 100-ik születésnapja alkalmából szeretetünk rózsacsokrát s kívánjuk, hogy Istenünk, Aki eddig is megáldotta, terjessze ki kegyelmét életének hátralévő éveire.

ANTAL FERENC,
a szerkesztőség munkatársa

Dr. Bíró László által szerkesztett korabeli Szeretet lapszám címlapja

	Oradea, 1938. November (XVIII. évf. 11-ik szám) Szerkesztőség és kiadóhivatal: ORADEA Aleea Principesa Elena 10 Megjelenik minden hó 15-én Előfizetési díj egész évre 60 lei Redactor responsabil: Dr. Bíró Ladislau Redactori colaboratori: Bokor Barnaba Varga Arpad
--	--

Dr. EVERETT GILL:

Örvendezzetek...

Máté ev. 5, 10–12.
János ev. 16, 1–4.

A fent megjelölt bibliai idézetek az Ur Jézus életében két egymástól távolos időpont-

Hogyha a reánk következő napokban Isten valamelyik szeretett gyermekének át kell mennie

Látogatás Izrael földjén

„Mert nem tehetjük, hogy amit láttunk és hallottunk azokat ne szóljuk” (ApCsel 4:20).

Jó Atyánk kegyelméből New York-i, torontói és perecseni testvérek kis csoportja, februári hónap végén, elutazhatott a Béke Földjére. Ez a látogatás nyolc napot foglalt magában, amire ha visszatekintünk, öröm és hála tölt el mienyei Atyánk iránt. Minden nap különböző helyekre látogathattunk el, és elmondhatom, hogy minden hely felejthetetlen eseményeket idézett fel bennünk a Bibliából, amelyekre örömmel gondoltunk.

Az első nap Jeruzsálem megtekintésével kezdődött, amely hegyeken és völgyeken terül el. Az Olajfák Hegyét látogattuk meg, ahol a Mi Atyánk templom található, és emlékezhettünk arra, amikor Jézus a tanítványait imádkozni tanította. A Mi Atyánk ima 600 nyelven olvasható a templom különböző részein.

Szilágyperecseniek Jeruzsálemben

A Gecsemáné kertben, a Nemzetek Templomában, egy kőszikla áll az oltár előtt, ahol Jézus egykor imádkozott. A Kidrón völgyén át, az Óvárosban, Dávid király koporsóját néztük meg. Aztán a Pilátus templomba látogattunk, ahol elítélték az Úr Jézust. A sírkertben, amely az Óvároson kívül van Úrvacsorához járultunk s Megváltónk áldozatára és feltámadására emlékezhettünk. Lehetőségünk volt a sirató falhoz is

elmenni, amelyet a zsidók az egyik legszentebb helynek tartanak. Érdekes volt látni, hogy a nők csak kintről dobálnak cukorkákat a férfiak közé, hogy édes és kellemes beszéd származzon az ő szájukból (Móz 6: 4-7).

Lehetőségünk volt megtekinteni a Qumrán barlangban talált Ézsaiás tekercset is. Áthaladtunk azon a falucsán ahol Ézsaiás élt, majd Betsean városába értünk, ahol Saul király meghalt. Itt a régi

város maradványait néztük meg. Majd megálltunk a Tibériás tenger partján, ahol Jézus megszorította az öt kenyeret és két halat. Meglátogattuk a kaper-naumi zsinagógát és Péter házat, ahol az Úr Jézus tanított és meggyógyította a betegeket. Aztán a názareti templomban emlékeztünk arra, amikor az angyal kijelentette a jó hírt Máriának.

Jerikó városában is jártunk, ahol az a hegy található, amelyiken az Úr Jézust megkísértette a Sátán, s emellett még az egykor leomlott jerikói falak helyét is meglátogattuk.

Áldott és szép látogatás volt számunkra, amely mégjobban megerősítette bennünk a Megváltónkkal történt eseményeket és mélyebb értelmet adott keresztyén életünknek, amit még sokak számára kívánok.

Testvéri szeretettel:
TÓTÓS MÁRTON,
Szilágyperecsen

New York-i, torontói és perecseni testvérek Jeruzsálemben

Akik hazamentek

Diószegen április 12-én hívta haza mennyei Atyánk **Horváth László** testvér hirtelen halállal, életének 87., házasságuk 59. évében. Megdöbbentő volt ez az eltávozás, mert előtte való nap tevékenyen dolgozott. Este Bibliát olvasva hálaadással szívében tért pihenésre, reggel pedig az Ábrahám kebelén nyugodott. A temetésen a kápolnánál Zsisku Lajos ny. lp. a 116. Zsoltár alapján „a kegyesek halála kedves az Úr előtt” gondolatla hirdette a vigasztalás ígését. Imával szolgált ifj. Fehér Gyula. A sírnál az 1Kor 15:1-14. versek alapján szólt a feltámadás üzenete. A helybeli énekkar szolgált Füzesi Csaba testvér vezetésével. Urunk vigasztalja a gyászoló családot. **Zsisku Lajos ny. lp.**

HIRDETÉS

Gyermektanítók figyelmébe!

A **Gyermek Evangélizációs Közösség** a nyári szolgálatokhoz ajánlja a köv. sorozatokat

Szabadtéri evangélizációhoz (5 napos klubokhoz): „**Az egyetlen út**” 5 részes lecke sorozatokat (színes lapozós, magyar nyelvű szöveg, tanítói csomag);

Táborozáshoz: „**Nehémiás**” (színes lapozós, magyar nyelvű szöveg, tanítói csomag és tábori munkafüzet 10-14 éveseknek).

Ugyanakkor nyári missziós felkészítő tanfolyamot szervezünk a székelyföldi tanítók számára Mezőpaniton (Maros megye) június 18-22 között.

Ha ezen a nyáron szeretnél valamit az Úrért és a gyermekekért tenni, bátorítunk, hogy válaszd ki a neked legjobban megfelelő programot, és vedd fel velünk a kapcsolatot.

Elérhetőségeink: A.M.E.C. Calea Turnişorului 90, 550048-Sibiu,

Tel: 0269-229994, 0369-405255 (RDS); e-mail: gyek.romania@gmail.com

Szeretettel: a **GyEK munkatársai**

Köszönet a Filadelfia öregotthon támogatóinak

Az adományozók névsora, pénzbeli adomány: Bálint Kálmán (Szatmár) 100 lej, Szabó Sándor (Bihar) 100 lej, Petre Rădulescu (Kanada) 100 lej. Élelem, termény, egyebek :Nagyvárad 1 sz. Gyülekezet, Mikó István (Szentjobb), CMI Dr. Pardi (Nagyvárad) Köszönjük szépen a támogatást (1 Tes. 5:23-25)! *A Filadelfia Vezetősége nevében: Mierluţi József*

ARANYMENYEGZŐK

Szilágybagos

Január 14-én az egész bagosi gyülekezettel együtt ünnepeltük két idős házaspár 50 éves házasságát. **Szabó Imre** és felesége **Ida**, valamint **Székely Imre** és felesége **Erzsike** immár 50 éve élnek együtt házasságban. Ez alkalommal újra szeretettel köszöntjük őket a 91. Zsoltárral. Isten áldását kívánjuk továbbra is életükre. **Székényes Pál lp.**

Székely Imre és Erzsike

HIBAIGAZÍTÁS

A **szövetség kongresszusáról** szóló tudósításban, a Szeretet májusi számának 3. oldalán, a 3. hasáb 2. bekezdése helyesen a következő: „Az elnökségi tagok mellett a Tanácsot a következő testvérek alkotják: Giorgiov Adrián, Simon József (Várad misszióker.), Bándi Sándor, Módi Miklós, Vékás Zoltán (Zilah missziókerület), Rajna Ottó (Kolozsvári misszióker.), Veress Efraim és Kiss Zoltán (Brassói misszióker.). Továbbá megfigyelői és tanácsadói jogkört kapott az említett testületben az ifjúsági elnök és a Hargitai Tábor igazgatója.

A **nagyszalontai bemerítési** tudósításban, a Szeretet májusi számának 8. oldalán, a fotóaláírás helyesen a következő: *A fehérruhások névsora (balról-jobbra): Kocsis Szabolcs, Balogh Amália, Vigh József, Bondár Eszter, Ponta Anett és Kovács Norbert. Elöl Kovács Gyula, Gene Flack és Boros Gyula lp-ok.*

Újra kapható a Vass Edit által 2001-ben szerkesztett **KICSINY KIS FÉNY** gyülekezeti gyermekénekeskönyv.

Ára 10 RON. Megrendelhető a benne lévő énekek közül 21-nek a zenés kísérete fuvalával és szintetizátorral, ezeknek az ára CD-n 10, kazettán 9 RON.

Az énekeskönyveket tőlem lehet igényelni és a rendeléseket nálam leadni.

Bálint Pálné Ibolya, Kolozsvár

Szabó Imre és Ida

A Vasárnapi Iskolai Szövetség munkája

Lapzárta után, május 12-én kerül sor Kolozsváron a vasárnapi iskolai tanítók konferenciájára, amelyen beszámolók hangzanak a gyülekezeteinkben folyó gyermekmunkáról, azt követően a küldöttek új vezetőket választanak. Az alábbi jelentést **Bálint Pálné Ibolya** VISZ-elnök készítette az RMBGYSZ idei választó-kongresszusára.

Én pedig, és e gyermekek, akiket az Úr adott nekem, intő jelek vagyunk Izráelben“ (Ézs 8, 18).

Ézsaiás, mint apa, próféta, és az Úr népének tanítója szólal meg ebben az igeszakaszban. Már az előző igeszakaszban látjuk őt kimenni a király elé, fiával együtt. Ézsaiás jelként állította népe elé gyermekeit.

Valahogy így jövünk mi is, a baptista gyülekezetek vasárnapi iskolai tanítói, a választói kongresszus elé. Lélekben hozzuk gyülekezeteink gyermekeit és mondjuk: jelek ők, amelyek sok mindenre mutatnak. Jelik a gyermekek között munkálkodók odaszánását, a családi élet harmóniáját, a gyülekezeti élet pulzusát. Nem kevésbé igaz az is, hogy rajtuk csapódik le leginkább az, ami a társadalomban történik. Hozzák haza és a gyülekezetbe a kezelhetetlen iskolai légkört, a fegyelmezetlenséget, a következetlenséget. Ha rájuk nézünk, akaratlanul is jelzik, hogy baj van. Szívünk összeszorul, és arra kényszerülünk, hogy még inkább keressük az Urat könyörgésben, még inkább ragaszkodjunk a tanításban a Bibliához, és életvitelünk hitelesebb legyen. Nem panasz ez, csak egyszerű megállapítása annak, ami mostanság történik az iskolákban. Mindezek mellett, a vasárnapi iskolában még azok az eszközök sincsenek meg, ami a pedagógusoknak megvan: a jelenlét, az osztályozás, a napló, a magaviselet minősítése. Számunkra más a trend. Módszereink: ima, böjt, példaadás, lelkiéletünk feltárása, bibliai történetek tanítása.

Szomorú megállapításunk, hogy az utóbbi időben divatos módszer előnyben részesíteni a gyermekmunkában a történetekre és képekre való figyelést, a sok játszást, a bibliai tanításra való összpontosítás helyett. Ez eredményezte a gyermekórai tevékenységnek felhígulását. Pedig határozottan hangoztatjuk minden fórumon: vissza a Bibliához! Néha az is gondot jelent, hogy a vasárnapi iskolai tanítók túl fiatalok. Szinte gyermekként tanítják a gyermekeket. Az Úr Jézus mondta, hogy nem lehet nagyobb a tanítvány a tanítónál. Ezzel

Illusztráció: Gellén Ibolya vas. isk. tanító a váradi keresztyén óvoda gyerekeivel.

azt szeretnénk jelezni, hogy több figyelmet kérünk a gyülekezet lelkipásztortól, a gyülekezet vezetőségétől.

Kérdőíves felmérést készítettünk tavaly a Hargitán a gyülekezetekben folyó vasárnapi iskolai munkáról és kiderült, hogy néhány helyen jól működik, másutt kevésbé. Az is nyilvánvaló lett, hogy van, ahol a gyülekezet vezetősége nagyobb figyelmet szentel a gyermekeknek és van hely, ahol úgy van mint néha a családban: az anyára marad. Sokszor érezzük mi gyermekmunkások, hogy ránk maradt ez a munka és végezzük, ahogy tudjuk.

Az elmúlt 4 évben a Vasárnapi Iskolai Szövetség vezetőségének munkája a következő területeket ölelte fel:

A Harmatcsepp folyóirat szerkesztése, kiadása. Ez folyamatos volt az utóbbi 4 évben. Dobai Réka vezetésével sikerült minden második hónapban kiadni. A lap nívós, szép. Sajnos, hogy megrendelő egyre kevesebb van. Ennek az oka az, hogy gyermekeink nem olvasnak rendszeresen. Lehet a szülők sem. Csak egy gyülekezetet említenék meg példaként: van 35 gyermek, 8 tanító és 2 (kettő!) megrendelés a Harmatcseppre, a 2007-es évre. Még a vasárnapi iskolai tanítók sem rendelik meg, pedig a folyóirat alapműveltségi tudósításokat, más tanítók bizonyágtételét, gyermekmeséket tartalmaz.

A nyári táboranyagok megtervezése és elkészítése, hogy egységes anyagot tanítsunk a táborokban.

Szép tábor-heteket töltöttünk tavaly is gyermekeinkkel. A Hargitán általában 3 gyermekhét és 2 tinihét kerül megrendezésre minden nyáron, de voltak másutt is gyermektáborok. 2003-ban Pál apostol életével foglalkoztunk,

(folytatás a következő oldalon)

A gyermeklapunk szép, de a megrendelő egyre kevesebb. Mi az oka, hogy gyermekeink egyre kevesebbet olvasnak?

„Ézsaiás jelként állította népe elé gyermekeit“

A Mabavit-on szombat délelőtt 40 erdélyi vas. isk. tanító foglalkozott az alagsorban összegyűlt kb. 200 gyerekekkel, kézműves műhelyeket szerveztek és csoportbeszélgetést. Az 1. fotón Kiss Jutka oktat Sepsiszentgyörgyről, a 3.-on Fekete Mariana Örvéndről (Foto: Uzonyi Éva, Mo.)

A VISZ munkája (folyt. a 11. oldalról)

2004-ben a Példabeszédek könyvét vettük át, 2005-ben Júda 5 királyáról tanultunk, 2006-ban Elizeus élete kapcsán testünk odaszánásáról tanítottunk. Az idén Istenről tanítunk majd, a Mózes életének történetei kapcsán. Készül a 2008-as tábori anyag az Isten szerinti élet jellemvonásairól.

Minden második évben, a GyEK-kel felváltva szervezünk VISZ konferenciát. 2004-ben Kolozsváron „Hátraarc” vezérgondolattal a gyermekeink megtérése volt a téma; 2006-ban ugyancsak Kolozsváron „A vasárnapi iskolai tanító szerepe a gyermekek lelki növekedésében” téma került megbeszélésre.

A tanítók képzése is feladatunk. Így került sorra egy tanfolyam, amit 2006-ban a szilágysági tanítóknak Zilahon tartottunk meg (kb. 40-en vettek részt). Márciusban és áprilisban Nagyváradon zajlott a határmenti gyülekezetek tanítói részére a képzés.

2005-re elkészült a VISZ gondozásában egy hat éves tanterv, ami alapján a tanítók a gyermekeknek a bibliai történeteket taníthatják 6 éven keresztül, anélkül, hogy a történetek megismétlődnének. Sokszorosítottuk, ingyen szétosztottuk mindenkinek, csak hogy a tanítók tanterv szerint tanítsanak, ne

rendszeretlenül. Mi, a vezetőség, nem tudjuk nyomon követni minden gyülekezetben, hogy a tanítók tervszerűen tanítanak-e, vázlatot készítenek-e vagy sokszor készületlenül állnak a gyermekcsoportok elé, de a gyülekezet lelkipásztorának vagy vezetőjének lehetősége van és kérjük, hogy tegye meg ezt. Kérjük, hogy vegyen részt egy-egy gyermekórán. Ezzel azt is érezzük, hogy nem vagyunk magunkra hagyva a munkánkkal és érdekli a gyülekezetet, mi történik a gyermekórákon.

Most készült el egy belső használatra szánt gyermekvers-jelenetes gyűjtemény. Ennek a célja nem az, hogy egy szép kivitelezésű anyaggal több legyen a polcon, hanem az, hogy használják. A szerkesztésnek köszönhetően a versek, jelenetek könnyen másolhatók, sokszorosíthatók – így kioszthatók a gyerekek között. Nagy szükség van arra, hogy a gyermekek megszokják a szolgálatot, otthon érezzék magukat a gyülekezetben, és miután megtérnek, szolgálattevőkké váljanak.

Még mindig gond a Vasárnapi Iskolai Szövetség munkájában a biztos anyagi forrás hiánya. 2001-ben volt egy célgyűjtés, amikor 11 millió lejt kapott a VISZ. Azóta imádkozunk, kérünk, és alkalmi önkéntes adományokból fedezzük költségeinket. Kérjük újra,

hogy a Szövetség Közgyűlése határozza meg ennek az alegységnek az anyagi forrásait.

Fontosnak találok megemlíteni azt az észrevételemet, hogy az utóbbi időben a gyermekek és a fiatalok elszoktak a nagy gyülekezettől, sokkal jobban érzik magukat kicsi csoportban, ahol néha nem annyira komoly a foglalkozás. Több helyen a vasárnapi iskolai tanítók is ritkán vesznek részt a gyülekezeti istentiszteleteken, imaórákon; inkább azokra az alkalmakra mennek el, amit ők vezetnek. Szeretném felhívni a lelkipásztorok figyelmét, hogy így kevésbé fog integrálódni a következő nemzedék a gyülekezeti életbe.

Gyermekeink, így vagy úgy, de mindenképp jelek lesznek, ahogy Ézsaiás megírta. A vasárnapi iskolások formálódása megmutatja majd odaszánásunk valódiságát és munkánk minőségét. A Vasárnapi Iskolai Szövetség vezetősége mondja az Ige értelmében, hogy akinek van szeme a látásra látja a jeleket, megérti, és az Úr akarata szerint cselekszik is azért, hogy mi, gyermekeink és unokáink jel maradjunk azoknak, akik az Urat nem ismerik, jel ami az Örökkévaló Istenre mutat minden nemzedékben.

BÁLINT PÁLNÉ IBOLYA, VISZ-elnök

Szeretet - A romániai magyar baptisták lapja.

Alapítási év: 1921. Kiadja a ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTA GYÜLEKEZETEK SZÖVETSÉGE

410050 ORADEA, Berthelot u. 5. Tel.: +40-259-415 424 Fax.: +40-259-406 782 E-mail: rmbysz@rdlink.ro

Elnök: Gergely ISTVÁN. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilágyi László.

Szerkesztőség: 410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA Tel.: +40-259-418 221 E-mail: szeretet@rdlink.ro

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.rmbgysz.home.ro; www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605